

РЕШЕНИЕ

№ 193

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 юли 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети юли през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВА КНАХД № 198 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ против решение № 287 от 25.04.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 298 по описа на съда за 2013г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 3082/05.02.2013 г. на Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ издадено срещу Р.М.А.*** за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1а от Закона за пътищата (ЗП), за което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП му наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

Касаторът твърди, че решението на районния съд е неправилно. Поддържа теза, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е връчен съобразно правилата на чл. 43, ал. 5 на ЗАНН срещу разписка. Актът и издаденото въз основа на него НП съдържали описание на извършеното нарушение, обстоятелствата по неговото извършване и законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. На посочените основания да се иска да отмени атакувания съдебен акт, като се потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата Р.М.А.*** редовно призован не се явява, не изпраща представител. Постъпило е становище от пълномощника му по делото, в което се изразяват доводи за оставяне в сила на атакуваното съдебно решение.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна. Атакуваното решение е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция страните не са представени писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в административнонаказателното производство, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Обжалваното решение е валидно, като постановено в необходимата форма и от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово подсъден на районен съд и местно подсъден на Районен съд – Перник, като първа съдебна инстанция, а решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Обжалваното решение не страда и от посочените в жалбата пороци, чието наличие би обусловило наличие на касационни основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Направените от първата съдебна инстанция фактически и правни изводи се споделят от настоящия касационен състав.

По делото е безспорно установено от фактическа страна, че на 21.01.2013г. след извършена проверка на Р.М.А.***, в качеството му на водач на ППС – товарен автомобил е съставен акт за това, че без разрешение, издадено от собственика или администрацията, управляваща пътя, управлява тежко ППС с натовареност на осите над максимално допустимата за всяка ос съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (наричана по-нататък Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ), както и че управляваният от него автомобил е с общо тегло над максимално допустимото съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ.

В хода на извършваната служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е направил изводи за наличие на съществени пороци на същото, които е приел за така съществени, в степен да послужат за отмяна на постановения правораздавателен акт. Изводите на първата съдебна инстанция довели до отмяната на НП се споделят.

Налице е несъобразяване от страна на административнонаказващия орган (АНО) с нормите на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН относно необходимостта в акта и НП да бъдат посочени в конекситет както обстоятелствата по извършване на нарушението, така и съответно нарушените законови разпоредби. В акта и НП липсват установявания за признаци, осъществяващи състав на нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 от ЗП във връзка със конкретните разпоредби на чл. 6 и чл. 7 от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, наказуемо по реда на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. От друга страна в акта и НП като нарушена разпоредба е посочена единствено тази на чл. 26, ал. 2, т. 1 от ЗП във връзката ѝ с чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП без посочване на връзка както с нормата на чл. 3 от Наредбата, така и с конкретните норми от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, съдържащи конкретните изисквания по отношение на максимално допустима маса и максимално натоварване на ос. Без значение е фактът, че в обстоятелствената част на акта и НП са посочени норми на Наредбата, като част от вписаните обстоятелства по извършване на нарушението. Не по-маловажен е и фактът, че в актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание не се съдържат данни за основни индивидуализиращи белези на ППС, във

връзка с които бележи нарушението да се отнесено към посочените за нарушени законови разпоредби. Допустимата максимална маса, както и допустимото максимално натоварване на ос са различни за различните видове ППС, по смисъла на чл. 6 и чл. 7 от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ.

Горните изводи са достатъчно основание да се направи извод за правилност и законосъобразност на решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП без да се обсъжда основателността и законосъобразността на останалите заключения на районния съдия, които като цяло се споделят от настоящия касационен състав.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визираните в жалбата на Агенция "Пътна инфраструктура" пороци. Същото е валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 287 от 25.04.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 298 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление № 3082/05.02.2013 г. на Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ – София, издадено срещу Р.М.А.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/